

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Összítőváros

910.2

Szerző:

Szécsi Éva

Cím:

Jugoszláv turistákkal Budapesten

Forrás:

Galamb Hely
4.56. IV. 30.

Hely:

Idő:

u 4.56 u

Személy:

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Az Astoria Szálloda halljában nagy a sürgés-forgás. A portás hol oroszul, hol angolul, hol németül felelget a külföldi vendégeknek. Mindenki siet, s ez érthető is: rövid az idő, minden turista minél többet akar látni. Sokan kint sétálnak a szálloda előtt, nézik a kirakatokat, beszédbe elegyednek a járókelőkkel.

A Putnik (a jugoszláv IBUSZ) négy hatalmas autóbúsa szombaton érkezett meg több mint 150 turistával, a magyar fővárosba. Legtöbbjük Horvátországba, Szlovéniába való. Rajtuk kívül még sok jugoszláviai vendég érkezett.

Dél előtt a Putnik turistái városnézésre indulnak. Az autóbúszban előkerülnek a kis Budapest-térképek, a fényképezőgépek, a jegyzetfüzetek.

Szomszédom, Ivan Stupar mérnök, Ljubljánából érkezett. Még csak „kezdő” turista — magyarázza — először jár Magyarországon s ez egyúttal első külföldi útja. Sajnos, Stupar elvtárs nem jó „interjú alany”. Alig jut idő a kérdézősködésre, mert a fiatal mérnököt a szó szoros értelmében minden érdekli: milyen magasak a reálbérek, hol

épülnek új lakóházak Budapesten, mikor épült a Népstadion, hol van a Nemzeti Színház...

Ezt különben elmondhatjuk a turista csoport minden tagjáról. Van köztük szakmunkás, mérnök, ügyvéd, újságíró, háziasszony. Legtöbbben fiatalok, először járnak Magyarországon. Érthető, hogy először ők akarnak kérdezni. De a nagy érdeklődésnek más oka is van. *Annyi év után* — mondják — *ideje, hogy jobban megismerjük egymást, közelebb kerüljünk egymáshoz.*

A Kossuth Lajos téren összetalálkozik a négy jugoszláv autóbúsa, együtt nézzük meg a parlamentet. Itt is, ott is elismerő felkiáltások hangzanak.

„Úgy vélem, ez Európa legszebb parlamentje” — mondja doktor Kokovec Szonja. Kokovec elvtársnő ügyész. Elismerő szavai annál is inkább jölessenek, mert nagyon művelt, világlátott és tegyük hozzá, kritikus szemű ember. Ő is kifogyhatatlan a kérdézősködésben. Hány képviselőnő van a magyar parlamentben, van-e női miniszterünk stb. stb.

Bármennyire tetszik is a parlament, a budai dunapart látképe indulni kell. Útbajtjuk a Margitszigetet, s néhány perc múlva, már a Halászbástyán, vagyunk. Kitér a fényképezési lész. Hiába is kérdezősködünk, mindenki egyféleképpen válaszol: *Budapest gyönyörű város.*

Egy fiatal ljubljánai mérnök csatlakozik hozzánk. Sokat hallott Csepelről, ismeri a magyar mozdonyokat, a Ganz Vagon villanyvonatait. Elmondja, hogy nemcsak a futball szeretete hozta őt ide. Már régóta szeretne volna megismerni a magyar fővárost.

A turisták nem fukarkodnak az elismeréssel, de megmondják azt is, ha valami nem tetszik.

— Nálunk sokkal többen látnak világot, mint maguknál — mondja Branko Senica, a maribori Vecser című újság munkatársa. — Nemcsak külföldi ösztöndíjak és társas utazások révén. Nálunk például a Műszaki Egyetem hallgatói a nyári szünetben külföldi gyárakba mehetnek dolgozni. Igaz, keveset keresnek, de sokat látnak, tanulnak.

A turisták azt sem titkolják, sok mindent jobbnak találnak, mint otthon. A gazdag kirakatok nagyon megnyerték tetszésüket. Ha a minőség nem is mindig kifogástalan, de iparcikkekből lényegesen nagyobb az árúbőség, mint náluk — mondják.

Keves az időnk, a beszédtema pedig szinte kifogyhatatlan. Sokan kérdezősködnek az itteni délszlávok helyzetéről, s mindjárt elmondják, hogy Jugoszláviában a magyar lakosság minden támogatást megkap, hogy anyanyelvét, kultúráját szabadon ápolhassa. Magyar kultúrcsoportok gyakran szerepelnek a belgrádi versenyeken, szép számmal vannak magyar iskolák, magyar nyelvű újságok, folyóiratok. Rendszeresen megkapják a Magyarországon megjelenő új szépirodalmi műveket is.

Dél már jóval elmúlt, indulunk vissza a szállodába. Sietni kell az ebéddel, hiszen rövidesen megkezdődik a nagy sportesemény. S elvégre ez sem mellékes célja a másfél napos budapesti kirándulásnak...

Szécsi Éva